

सूतकदयनिर्मुक्तः स मन्त्रः सर्वसिद्धिदः ।
जातसूतकमादौ स्थासूतसूतकमन्त्रतः ।
सूतकदयनिर्मुक्तो मन्त्रः सिद्धाति नान्यथा ॥”
तत्रैव ।

“तस्माद्देवि । प्रयत्नेन भूवेण पुटितं मनुम् ।
अष्टोत्तरशतं वापि सप्तवारं जपादितः ॥
जपान्ते च तथा जप्यात् चतुर्धर्मफलान्नये ॥”
तत्रैव ।

“ब्रह्मबीजं मनोहृत्वा चाद्यन्ते परमेश्वरि ! ।
सप्तवारं जपेन्नन्तं सूतकदयसुक्तये ॥ * ॥
मन्त्रार्थं मन्त्रचैतन्यं योनिमुद्रां न वेति यः ।
श्रुतकोटिजपेनापि तस्य सिद्धिर्न जायते ॥
लुप्तबीजाश्च ये मन्त्रा न दास्यन्ति फलं प्रिये ! ।
मन्त्राश्चेत्यसहिताः सर्वसिद्धिकराः स्मृताः ॥
चैतन्यरहिता मन्त्राः प्रोक्ता वर्णास्तु केवलम् ।
फलं नैव प्रयच्छन्ति लक्षकोटिजपैरपि ॥
मन्त्रोच्चारं कृते यादृक् स्वरूपं प्रथमं भवेत् ।
श्रुते सहस्रे लक्षे वा कोटिजापे न तत्फलम् ॥
हृदये ग्रन्थिभेदश्च सर्वत्रायववर्द्धनम् ।
आनन्दाश्रूणि पुलको देहविश्रः कुलेश्वरि ! ॥
गङ्गादोक्तिश्च सहसा जायते नात्र संशयः ।
सङ्गदुश्चरितेऽप्येवं मन्त्रे चैतन्यसंयुते ॥
दृश्यन्ते प्रलयया यत्र पारमार्थ्यं तदुच्यते ॥ * ॥
मासमात्रं जपेन्नन्तं भूतलिप्या तु संपुटम् ।
क्रमोत्क्रमात् सहस्रं च तस्य सिद्धो भवेन्ननुः ॥”

तत्र भूतलिपिः ।

“पञ्च ब्रह्माः सन्धिवर्णा ओमाराभिजलन्वराः ।
अन्धमादां द्वितीयश्च चतुर्थं मध्यमं क्रमात् ॥
पञ्चवर्गाक्षराणि स्युः सन्धिवर्णैस्तुभिः सङ्ग ।
एषा भूतलिपिः प्रोक्ता दिचल्वारिणश्चरैः ॥
मन्त्रस्तु ।

अ इ उ ऋ ऌ ए ऐ ओ औ ह य र व ल ङ
क ख ग घ ङ च छ झ ञ ट ठ ड ढ न त
थ ध द म प फ भ व श ष साः ।

अतः परं मन्त्रमुच्चार्य पुनः क्रमेणोक्तेष्वम् ॥ * ॥
गौतमीये ।

“एवं जपं पुरा कृत्वा तेजोरूपं समपेयेत् ।
देवस्य दक्षिणे हस्ते कुशपुष्पाख्यवारिभिः ॥
सफलं तद्विभाष्यैवं प्राणायामं समाचरेत् ।
जपस्वादौ जपान्ते च त्रितयं त्रितयं चरेत् ॥ * ॥
शक्तिविषये देवा वामहस्ते । तथा च ।
“एवं जपं पुरा कृत्वा गन्धान्तकुशोदकैः ।
जपं समर्पयेद्देवा वामहस्ते विचक्षणः ॥ * ॥
जपान्ते प्रत्यहं मन्त्री होमयेत्तद्दर्शाश्रुतः ।
तर्पणश्चाभिषेकश्च तत्तद्दर्शाश्रुतो मुने । ॥
प्रत्यहं भोजयेद्दिप्रान् न्यूनाधिकप्रशान्तये ।
अथवा सर्वपूर्त्तौ च होमादिकमथाचरेत् ॥
सम्यग्वायां प्रतिज्ञायां तर्पणादिकमाचरेत् ॥”
मुष्मालायाम् ।

“यस्य यावान् जपः प्रोक्तस्तद्दर्शाश्रुतमुक्रमात् ।
तत्तद्दृष्ट्यैर्जपस्यान्ते होमं कुर्याद्दिने दिने ॥”
जपसङ्ख्यायां विशेषमाह मुष्मालायाम् ।

नाक्षतेर्हस्तपूर्वार्धे न धान्येन च पुष्पकैः ।
न चन्द्रेणैर्मुक्तिकया जपसङ्ख्यान्तु कारयेत् ॥
लाक्षाकुशोदसिन्दूरं गोमयश्च कारौषकम् ।
विलोच्य गुटिकां कृत्वा जपसङ्ख्यान्तु कारयेत् ॥”
पुरश्चरणचन्द्रिकायाश्च ।

“ततो जपदर्शाश्रितं होमं कुर्याद्दिने दिने ।
अथवा लक्षसङ्ख्यायां पूर्णयां होममाचरेत् ॥”
तथा । होमाद्यश्रुतौ च सनत्कुमारीये ।
“यद्यदङ्गं भवेद्भस्मं तत्सङ्ख्यादिगुणो जपः ।
होमाभावे जपः कार्यां होमसङ्ख्याचतुर्गुणः ॥
विप्राणां क्षत्रियाणाञ्च रससङ्ख्यागुणः स्मृतः ।
वैश्यानां वसुसङ्ख्याकमेवां स्त्रीणां सयं विधिः ॥
यं वर्णमाश्रितः शूद्रः स च तस्य विधिश्चरेत् ।
अनाश्रितस्य शूद्रस्य द्दिकसङ्ख्याकः समीरितः ।
शूद्रस्य विप्रभृत्यस्य तत्पञ्चाशः सङ्गो जपः ॥”
अत्राप्यश्रुतश्चेत् योगिनीहृदये ।
“होमकर्म्मण्यश्रुतानां विप्राणां दिगुणो जपः ।
इतरेषां वर्णानां त्रिगुणादिः समीरितः ॥”
त्रिगुणादिः होमसङ्ख्यात्रिगुणजपः क्षत्रियेण
कार्यः । वैश्येन चतुर्गुणः । शूद्रेण पञ्चगुणः ।
तदुक्तं कुलाश्रमे ।

“यद्यदङ्गं विहीनं स्यात् तत्सङ्ख्यादिगुणो जपः ।
कुर्वीत त्रिचतुःपञ्च यथासङ्गं दिशादयः ॥”
एतेन स्त्रीशूद्राणां होमाधिकारः । तथा च ।
“वणिजामर्हशशाङ्गकोणं जपसं भवति शूद्रा-
नाम् ॥”

इति नागभट्टनिवन्धे ॥

शूद्राणां जपसमिति कुण्डप्रकारणे सारदायाम् ॥
स्त्रीणां होमाधिकारश्च तत्र ।
“लक्ष्मिस्त्रिमधुरोपेतैर्होमः कन्यां प्रयच्छति ।
अनेन विधिना कन्या वरमाप्नोति वाञ्छितम् ॥”
अतः स्त्रीणां होमाधिकारः । तच्च ब्राह्मण-
द्वारा । तथा च तन्त्रे ।

“ओङ्कारोच्चारणाहोमात् शालग्रामशिलाचै-
नात् ।

ब्राह्मणीगमनाच्चेव शूद्राणां कृत्वा तं जपेत् ॥”
इति साक्षात्विधात् ।

तथा स्त्रीणामपि सर्ववैदिककर्म्मसु शूद्रतुल्यत्व-
प्रतिपादनात् ।

स्त्रीशूद्रकरसंस्पर्शो वक्षपातसमो मम ॥
इति भगवद्वचनाच्च । तथा च नारायणकल्पे ।

“अष्टाक्षरो महामन्त्रः सप्तार्णः शूद्रयोषितोः ।
प्रणवादिश्च यो मन्त्रो न स्त्रीशूद्रे प्रशस्यते ॥”

इति सर्वत्र स्त्रीणां शूद्रवद्व्यवहारः ॥ * ॥
शूद्रस्यापि सकर्तृकहोमः । तथा च वाराहो-
तन्त्रे ।

“यदि कामी भवत्येव शूद्रोऽपि होमकर्म्मणि ।
वह्निजायां परिवर्त्य हृदयान्तेन होमयेत् ॥”

सर्वेषां वा दिगुणो जपः । तथा च वाशिष्ठे ।
“यद्यदङ्गं विहीयेत तत्सङ्ख्यादिगुणो जपः ।

कर्म्मयश्चाङ्गसिद्ध्यर्थं तदश्रुतेन भक्तितः ॥
न चेदङ्गं विहीयेत तद्विश्रुतमनुयात् ।

विप्रभोजनमात्रेण यज्ञं साङ्गं भवेत् ध्रुवम् ॥
यत्र मुहुर्तो द्विजस्तस्मात्तत्र मुहुर्तो हरिः
स्वयम् ॥”

तथा अगस्त्यसंहितायाम् ।
“यदि होमेऽप्यश्रुतः स्यात् पूजायां तर्पणेऽपि वा ।
तावत्सङ्ख्याजपेनैव ब्राह्मणाराधनेन च ॥
भवेदङ्गद्वयेनैव पुरश्चरणमार्थ्यं वै ॥” * ॥
वीरतन्त्रे ।

“नियमः पुरुषे ज्ञेयो न योषितसु कथञ्चन ।
न न्यासो योषितामत्र न ध्यानं न च पूजनम् ॥
केवलं जपमात्रेण मन्त्राः सिद्ध्यन्ति योषिताम् ॥”
ततश्च ।

“गुरवे दक्षिणां दद्यात् भोजनाच्छादनादिभिः ।
गुरुसन्तोषमात्रेण मन्त्रसिद्धिर्भवेत् ध्रुवम् ॥” * ॥
तथा च योगिनीहृदये ।

“गुरोर्भावे पुत्राय तत्पत्न्यै वा निवेदयेत् ।
तयोरभावे देवेभ्यः । ब्राह्मणेभ्यो निवेदयेत् ॥
सम्यक्सिद्धैकमन्त्रस्य पञ्चाङ्गोपासनेन च ।
सर्वे मन्त्राश्च सिद्ध्यन्ति त्वत्प्रासादात् कुलेश्वरि ! ॥

गुरुमूलमिदं सर्वमिवाहुस्तन्त्रवेदिनः ।
एकग्रामे स्थितो नित्यं गत्वा वन्देत वै गुरुम् ॥
गुरुरेव परं ब्रह्म तस्मादादौ तमर्चयेत् ।
तदन्ते मर्तुं पूर्णं कुर्यात् साधकसत्तमः ॥

सुभाषिणो कुमारीश्च भूषणैरपि भूषयेत् ।
मिशान्नं बहुशः कार्यं मुञ्जीत बन्धुभिः सङ्ग ॥
एवं सिद्धमनुमन्त्री साधयेत् सकलैषितान् ॥” * ॥
अथ ग्रहणपुरश्चरणम् ।

तन्त्रे ।
“अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणमुच्यते ।
ग्रहणैर्गर्ह्यं चेन्द्रीर्वा शुचिः पूर्वमुपोषितः ॥
नद्यां समुद्रगामिण्यां गोमिमाक्षोदके स्थितः ।
सर्पार्द्रिस्तुतिपर्यन्तं जपेन्नन्तमनन्यधीः ॥” * ॥

यदि नद्यादिदूषिता नदी भवति तदा यत्
कर्त्तव्यं तदाह रुद्रयामले ।
“अपि शुद्धोदकेः स्नात्वा शुचौ देशे समाहितः ।
यासांस्तुतिपर्यन्तं जपेन्नन्तमनन्यधीः ॥
इति कृत्वा न सन्देहो जपस्य फलभागभवेत् ॥”
नद्यभावे ।

“यद्वा पुण्योदकेः स्नात्वा शुचिः पूर्वमुपोषितः ।
ग्रहणादिविमोचान्तं जपेन्नन्तमनन्यधीः ॥” * ॥
उपवासासमर्थं तु तत्रैव ।

अथवान्यप्रकारेण पुरश्चरणं विधिः ।
चन्द्रसूर्योपरागे च स्नात्वा प्रयतमानसः ॥
सर्पार्द्रादिविमोचान्तं जपेन्नन्तं समाहितः ।
जपादर्शाश्रुतो होमं तथा होमात्तु तर्पणम् ।
एवं कृत्वा तु मन्त्रस्य जायते सिद्धिरुत्तमा ॥” * ॥
गोपालमन्त्रतर्पणे तु होमसमसङ्गत्वं यथा,—

“इह गोपालमन्त्रस्य तर्पणं होमसङ्ख्याया ।
वर्णानामिह सर्वेषामिवागमविदो विदुः ॥
दृष्ट्वा स्नात्वा सुसङ्कल्प्य विमोचान्तं जपश्चरेत् ।
तावद्यज्ञादिकं कुर्याद्यज्ञहणान्ते शुचिः पुमान् ॥
एवं जपान्नसिद्धिर्भवत्येव न संशयः ॥” * ॥